

[H. C. Andersen.]

Kr. pr. Dobbeltcentner. Dermed skal ikke være sagt, at der er skabt Rentabilitet for Sukkerroedyrkingen, men der er skabt Mulighed for, at den kan fortsættes og Selvforsyningen i nogen Maade garanteres.

Jeg har ogsaa hørt den Indvending, at vi i vort Forslag ikke yder nogen som helst Garanti for Dyrkerne, idet vi overlader det til Fabrikkerne og Dyrkerne at komme til Rette om en Grundpris. Det er ogsaa rigtigt, det blander vi os ikke i, men vi stiller dem paa lige Fod ved Forhandlingsbordet, idet vi gennem en Forhøjelse af Afgiften fra 5,9 til 7,5 paa indført Raasukker til Raffinering søger at interessere Fabrikkerne for Raasukker fra dansk Jord i Stedet for indført Raasukker. Jeg maa nemlig gentage, at jeg har Indtrykket af, at Dyrkerne under Forhandlingerne hidtil har været de underlegne og haft fat i den korte Ende.

Vort Forslag gaar da i Korthed ud paa følgende: 1) uden Forhøjelse af Sukkerprisen at skabe saadanne Muligheder for Dyrkerne, at Produktionen kan fortsættes, 2) at give Plads for en mindre Fortjeneste paa Raffinering af udenlandsk Raasukker, 3) at gøre Afgiften bevægelig, saaledes at Dyrkerne vel vil faa en Overpris under en Lavkonjunktur, men faa en lavere Pris under en Højkonjunktur. Endelig anviser vi Dækning gennem en ren og skær Luksusbekættning.

Det er den Linie, som Roedyrkerne selv har trukket op, og det er den, vi har fulgt. Der er saamænd intet eventyrligt i dette, og det maa dog ikke kunne være Regeringspartierne ubehageligt, at man lader Forbrugerne i Danmark beholde det Næringsmiddel, som Sukkeret er, til en saa billig Pris som muligt. Det kunde da være en lille Trøst for dem, hvis det skulde ske, at de kom til at betale, hvad de her kan spare, paa Kaffen f. Eks. Vi indbyder til Forhandling paa dette Grundlag, og jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at vi naturligvis, selv om vi ønsker Udvalgsbehandling, er rede til hurtig Handling i denne Sag.

A. P. Hansen: Jeg kan være enig med det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (H. C. Andersen) i, hvad han sagde i sine indledende Bemærkninger, at man i de Egne, hvor der dyrkes Sukkerroer, med Interesse afventer Resultatet af Forhandlingerne om denne Lov. Ikke alene Roedyrkerne, men ogsaa Kommunerne, de handlende og Haandværkerne er stærkt interesserede i denne Virksomhed. Ingen anden Landbrugsvirksomhed har i den

Grad formaaet at skabe Arbejde, ja, i de Egne støtter man sig næsten udelukkende til den Indtægt, der flyder af denne Virksomhed. Naar man kender lidt til Forholdene i disse Egne, hvor en enkelt Kommunes hele Økonomi staar og falder med, om en saadan Virksomhed opretholdes eller maa ophøre, saa ved man, at der ventes med Interesse paa denne Lov.

Men Sukkerroedyrkingen har ogsaa en anden Betydning. Rent landbrugsmæssigt betyder den nemlig ikke saa lidt, hvad de Egne, hvor man gennem Aarene har dyrket Sukkerroer, bærer Vidnesbyrd om. Man har jo i de senere Aar, hvor de almindelige forædlede Landbrugsprodukter er faldet i Pris, saa at Indtægten er blevet mindre, slaaet paa, at der skulde spilles paa flere Strenge; man skulde søge at have lidt mere end blot Smør og Flæsk, og her er det da, at Sukkerroedyrkingen er kommet ind og i nogen Maade har optaget Arealer, som man ellers vilde komme til at benytte til Dyrkning af Korn til Fremstilling af forædlede Produkter som Flæsk og Smør. I visse Egne er Sukkerroedyrkning indgaaet som et fast Led og har i ikke ringe Grad bidraget til at bibringe Jorden en bedre Kultur, en større Renhed, gennem det mere intensive Arbejde, der gøres i saadanne Bedrifter. I det hele synes jeg, det er fuldt forsvarligt, at man fra offentlig Side beskæftiger sig med et saa stort Samfundsspørgsmaal, at man faar fastlagt Rammerne og, saa vidt det er muligt, søger at opnaa det ønskede Resultat. Dertil kommer, som tidligere nævnt, at Sagen ogsaa har valutamæssige Virkninger, hvad man jo maa tillægge den allerstørste Betydning.

Nu siges det nok, at Forbrugerne skal betale, at der muligvis — det er jo dog ikke ganske afgjort — vil ske en Forhøjelse af Sukkerprisen. I al Almindelighed ved jeg nu ikke, hvorledes vi skulde ordne vore Forhold, hvis vi ikke selv skulde betale det. Men naar jeg har talt med Folk om dette Spørgsmaal og antydet, at Sukkerprisen eventuelt maatte forhøjes, har jeg altid faaet det Svar: Ja, det er jo af mindre Betydning; Hovedsagen er, at man kan holde Virksomheden oppe, holde Bedrifterne i Gang. Saa spiller det en underordnet Rolle, om man kommer til at give nogle Øre mere eller mindre for det Sukker, man bruger.

Lovforslaget maa naturligvis ogsaa ses paa Baggrund af de handelspolitiske Forhold; saaledes som Verdenssituationen ligger, jeg kan næsten sige: saaledes som den øko-